

РЕШЕНИЕ

№ 6937

гр. София, 15.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **7717** по описа за **2019** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 21029 от 05.07.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1035012 от 21.05.2019 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Д. А. – ст.юрисконсулт на ТД на НАП С., с пълномощно № 922/ 16.11.2017 г. на Изпълнителния директор на НАП, срещу решение № 96565 от 17.04.2019 г., постановено по НАХД № 17348/ 2018 г. по описа на СРС, НО, 105-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № F359453/ 23.11.2017 г., издаден от заместник директор на ТД на НАП С., с което на основание чл.5, ал.1 от Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 109 250 лв. за нарушение на чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ.

С жалбата се моли касационната инстанция да отмени решението на СРС и да се постанови ново, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно. Навеждат се доводи, че с постановеното решение въззивната инстанция се е произнесла неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание касаторът – редовно призван, се представлява от юрк. А., която поддържа касационната жалба и моли съда да отмени решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът – [фирма], редовно призован, се представлява от адв. И., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и обосновано. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: З. З. Б. е едноличен собственик на капитала и управител на дружеството [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], [жилищен адрес]. В качеството си на едноличен собственик на 28.06.2017 г. Б. взел решение за разпределяне на дивидент от неразпределените печалби на дружеството в размер на 230 000 лева, както следва: от печалбата за 2011 г. – разпределяне на 103 363.24 лева и от печалбата за 2012 г. – 126 636.76 лева. На 28.06.2017 г. били отразени счетоводни операции по изплащане на сумата в брой от касата на дружеството в размер на 20 000 евро с легова равностойност 39 116.60 лева и на 179 282.40 лева с получател Б., за което са издадени разходни касови ордери от служител на [фирма], с което [фирма] сключило договор за възлагане на счетоводно обслужване, финансови консултации и данъчна защита.

По време на текущ контрол, осъществен от управителя на счетоводна къща [фирма] – К. Т., на 30.08.2017 г. установила грешка при отразяването на протоколно решение № 2 от 28.06.2017 г. в счетоводните книги, в резултат на което били съставени горепосочените разходни касови ордери и били изплатени две суми на касите на дружеството в брой. Т. писмено уведомила Б. и поискала съгласието му за отстраняването на грешката. Съгласно законово регламентираната процедура с мемориални ордери били анулирани двата погрешно съставени документа.

На 12.09.2017 г. било осчетоводено и извършено прихващане на вземания по парични тегления от 2017 г. и предходни години със задължение за изплащане на дивидент за разпределена печалба от минали години в общ размер от 218 000 лева. Същото не представлявало реално изплащане на парични средства.

След изискване на документи в хода на извършвана от органите на НАП ревизия З. Б. Т. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП - С., счел, че [фирма] е извършил административно нарушение и съставил акт за установяването му с № F359453 на 24.10.2017 г. в присъствие на двама свидетели – Б. С. К. и Е. Х. Б. и на представител на дружеството – В. Й. Т.. Упълномощеното лице посочило, че ще подаде допълнителни възражения, като такива не постъпили.

Срещу така съставения акт на 23.11.2017г. А. К. Г. – заместник-директор при ТД на НАП С. съставила наказателно постановление № F359453 от 23.11.2017 г., с което на основание чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 109 250 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ. Същото било връчено на представляващия [фирма] З. З. Б. на 20.12.2017 г. На 22.12.2017 г. дружеството подало жалба пред СРС срещу така изготвеното наказателно постановление.

Фактическата обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетелите К. Р. Т. и З. Б. Т., заключение по извършена съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице Р. Р. С., обратна ведомост на синтетични сметки с

групиране на [фирма] от 01.01.2017 г. до 30.06.2017 г., аналитичен регистър на сметка 502 (каса във валута) от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., аналитичен регистър на сметка 501 (каса в левове) от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., аналитичен регистър на сметка 122 (неразпределена печалба от минали години) от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., аналитичен регистър на сметка 498/1 (вземания от собственика за изплатени суми) от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., аналитичен регистър на сметка 493 (задължения за изплатени дивиденди) от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., справка в Търговски регистър, отчет по сметка в [фирма] в лева и във валута, договор за възлагане на счетоводно обслужване, финансови консултации и данъчна защита, писмо-уведомление с изх. № 12 от 30.08.2017 г., покана № Р-22221017004670-999-002/ 23.11.2017 г., заповед за възлагане на ревизия № Р-22221017004670-020-001/ 17.07.2017 г., съобщения от НАП за предоставяне/ връчване на документи по електронен път до [фирма], удостоверения на извършени връчвания по електронен път в ИС „Контрол“, заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221017004670-020-002/ 18.09.2017г., искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221017004670-040-001/ 24.07.2017 г., протокол № 2 от 28.06.2017 г. за решенията на едноличния собственик на [фирма], разходен касов ордер №1, разходен касов ордер за валута № 1, протокол № 0800472/ 17.10.2017 г., заповед № ЗЦУ-1582 от 23.12.2015 г., протокол за прихващане, мемориални ордери № 1-7, декларация до НАП по чл. 55 от ЗДДФЛ, справка от електронната система на НАП за задълженията и плащанията към 15.03.2018 г., справка до НАП за изплатени доходи на физически лица по чл. 73 от ЗДДФЛ, 2 броя анулирани по реда на НСС 8 разходни касови ордера, удостоверение от [фирма], удостоверение от [фирма].

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че НП е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържание, както и че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна нарушение на състава на чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ, а именно: Плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Решението на СРС е правилно.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Видно от АУАН и НП е констатирано нарушение за това, че след взето решение от едноличния собственик на капитала на [фирма] за разпределение на дивидент от неразпределени печалби за минали години, в дружеството са осчетоводени операции по изплащане на суми в брой от касата на дружеството в размер на 20 000 евро с легова равностойност 39 116,60 лв. и 179 282,40 лева с получател З. Б., за което са издадени два броя разходни касови ордера.

При така представените доказателства е видно, че З. Б. е извършил 2 операции – теглене на пари в лева и теглене на пари във валута. По своето естество това са два вида административни нарушения, за които административнонаказващия орган е

наложил една имуществена санкция.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 18, предл. 2 от ЗАНН, когато едно лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В нарушение на този текст от закона, административно - наказващият орган е определил едно наказание за двете, описани в постановлението, деяния, всяко от които от обективна и субективна страна осъществява състава на нарушението по чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ. В този смисъл, касационният съд констатира съществено нарушение на закона при издаването на наказателното постановление.

Следователно, макар при различни мотиви от тези на въззивния съд, касационната инстанция приема, че са допуснати съществени процесуални нарушения при изготвянето на НП, поради което контролираният съдебен акт следва да се остави в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Девети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №96565 от 17.04.2019 г., постановено по НАХД № 17348/2018 г. по описа на СРС, НО, 105-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.